

נואמים צעירים למען

זכויות

תלמידי שכבה י"א

תשע"ה

ברנקו וייס בית אריאל

באר שבע

תוכן עניינים

שוויון זכויות לקהילת הלהט"ב 3

דניאל אושר

חן רווח

שיר אללוף

זכויות נשים בחברה 8

אמילי אלגייר

אלינור לוי

ספיר נחמני

הודיה שם טוב

זכויות קהילת יוצאי אתיופיה 16

אושר מרציאנו

אושר חג'ג'

זכויות מיעוטים בחברה 18

יאיר דאבוש

נועם תמוז

מראה חיצוני- היחס לאדם השמן 22

קורל נהרי

לגליזציה של סמים קלים 24

אושר אזולאי

זכויות הנוער העובד 27

ראם ואקי

טל בורה

עידן כהן

אושר איולקר

עדיאל עובד

יאני ווסלובוניקובה

שוויון זכויות לקהילת הלהט"ב

דניאל אושר- שוויון גאה

מבטים חודרים, מבטים גסים ואלימים. הערות כואבות ובדיחות מבדחות, לא אותי. לא על חשבוני. בוחרים בשבילי מה טוב ומה לא טוב. קובעים את מי אוכל לאהוב, עם מי אוכל לבנות אושר ושמחה. קובעים בשבילי מהי מחלה. מהי בושה. קובעים בשבילי אם לחיות או למות. רק פעם בשנה לא קובעים. צועקים מרחוק, אך לא קובעים.

זהו חודש הגאווה. החודש שבו אתה לא פוחד להראות שגם לך יש זכויות, החודש שבו אתה נלחם למען עתידך, נלחם לצדק וקבלה בחברה, נלחם נגד הבורות ההשפלות והפרימיטיביות. נלחם לחיות בשלווה ורוגע כמו כל אדם אחר. נלחם להצהרת האהבה מתחת לחופה, לילד מקסים שדומה לך או לאהובך. נלחם על לשנות את החינוך הפרימיטיבי לחינוך ריאלי ומקבל. נלחם כנגד המבטים העוינים והחודרים והערות הגסות והבדיחות הלא מוצלחות, כנגד התפיסה ש"הומו" זה קללה, כנגד התפיסה ש"הומו" זוהי מחלה כפי שמתארים ומפרסמים השרים והמפלגות המשפיעות בארץ בה אני אמור להתגאות. כנגד משפטים כמו "תשמרו את אהבתכם בחדרי חדרים ולא לעיני כול" (כי לכם ה"בריאים" מותר להפגין אושר ואהבה ברחובות בגאווה). והבורים המתארים את כלל הקהילה כחוליי איידס ואנסים? למיטב ידיעתי לא חסר בקהילה ההטרסקסואלית, המכונה סטרייטים, מחלות מין ואנשים הכופים מין על אחרים אשר לא מזמן נגדם הלכו מאות במצעד ה"שרמוטות".

אני נלחם בשביל שוויון שלרוב האוכלוסייה יש ולנו אין! נלחם להכרת הקהילה הלהט"בית כבני אדם, ולהכילה בנורמה! נלחם על קבלה בבתים, בגנים, בבתי ספר יסודיים, בחטיבות ובתיכונים, בעבודות למיניהן, בכנסת ובממשלה. נלחם לכבוד. איזה בן אדם לא ילחם למען כבוד?

יש השואלים "למה המצעד המוחצן הזה פעם בשנה?", אסביר לכם למה. אם לא אנחנו ותומכינו, אף לא אחד לא ילחם בשבילינו, אנחנו קצת ואתם הרבה

ובכל זאת נלחמים על חופש הביטוי שלנו, אנחנו רוצים לגלות אהבה כלפיי בני זוגנו בפומבי מבלי לפחד ממבטים או אלימות! רוצים ליצור חיים, אושר קטן שיקרא לי אבא ויגדל בזרועותינו מבלי לשלם סכום של 200 אלף שקלים. אנחנו רוצים לחיות בשלום עם סובבינו ולא לפחד להצהיר את מיניותנו אלא רק בתל-אביב. רוצים שהלהט"בים לא יפחדו לצאת מהארון, החוצה בגאווה. רוצים שהלהט"בים לא יכריחו את נפשם הבודדה להינשא בצער, כאב ומרירות רבה כדי ללכת "לפי הנורמה" שהסובבים מאלצים אותם.

ועכשיו מי שחושב שאנו לא ראויים, תארו לעצמכם...

אילו היו לוקחים מכם את כל זכויותיכם? הזכות להצהיר את זוגיותכם מתחת לחופה מכובדת עם ההורים המשפחה והחברים לידכם. הזכות להביא ילדים שיתרוצצו בין רגליכם ויגרמו לגאווותכם. הזכות ללבוש ולדבר לפי רצונכם מבלי מבטים עוקצים והשפלות אלימות. הזכות לגדול ולהיכלל בנורמה ללא כינויי גנאי ביום יום. הזכות למות בשלווה בגיל מאוחר ולא להירצח באכזריות בגיל צעיר בגלל היותכם שונים. הרצון להפסיק להיות שונה בעיני הסובבים אשר שואלים את חבריכם שאלות לגביכם מחשש שחלילה ידבקו מכם?!

לכל התוהים והשואלים. אני מזמין אתכם ה"בריאים" להכיר ולגלות כמה ש"החולים" בעצם "בריאים" בדיוק כמוכם. אוהבים נאהבים וחיים בדיוק כמוכם. עם עליות ומורדות, שמחה, עצב, כעס ואושר בדיוק כמוכם.

אני לא מתנצל.

לא מתנצל על משיכתי לגברים.

לא מתנצל שאני אני.

לא מתנצל שטוב לי.

לא מתנצל שאני מנקר עיניים לאנשים צרי אופקים.

לא מתנצל.

כולנו שווים!

חן רווח- מתן אפשרות לחברי קהילת הלהט"ב להינשא בארץ

שלום! תחילה תודה שבאתם להקשיב לנאומי, באתי בשם חבריי כדי למחות את מה שנעשה לחברינו מקהילת הלהט"ב ובשם המוני אנשים שחושבים כמותנו, אנחנו רוצים להאיר את עיניהם של מקבלי ההחלטות במדינה, קהילת הלהט"ב לא ישתקו יותר! הם רוצים להתחתן פה במדינתם! כן, כן זאת המדינה שלהם גם!

אחד הדברים שאדבר אתכם היום הוא על הפרדוקס שנוצר פה! איך הגיוני שכולם מכירים בזכויות האדם ועדיין קהילת הלהט"ב לא מתחתנת בישראל הקטנה! גם להם יש זכות, אותן זכויות, זכויות האדם! אנחנו מדינה מודרנית, לא?! כיצד זה בא לידי ביטוי בחברה הישראלית? חברי אני רוצה להגיד לכם שכשהיינו בגלות, היהודים יצאו בשאלה לראשונה- זה היה מודרני! איזה כיף שעכשיו אף אחד לא פוצה פיו והחילוניות התקבלה! תחשבו על זה! גם אתם מקבלי ההחלטות, אתם רוצים מדינה מודרנית? זה מתחיל מכאן שתושיטו להם יד.

אנחנו מדינה דמוקרטית, לא?! אז איך זה שהם עדין מפחדים, מסתתרים. עד כמה שידוע לי, אתם, מקבלי ההחלטות, צריכים להעניק לנו, כלל האזרחים, את חופש הבחירה!

ברצוני לפנות גם אליכם גוף הרבנות, הייתי יכולה להבין את גישתכם שקבלת נישואיהם נוגדת את חוקי הדת והתורה, כפי שכתוב בספר שופטים כא, פסוק יא: "וזה הדבר תעשו כל זכר, וכל אישה, ידעת משכב זכר-תחרימו!" אתם צודקים בהחלט... אז זהו שלא! אתם נוהגים במוסר כפול, כי אתם כן מחתנים גנבים!! מחתנים רוצחים!! אך כתוב בעשרת הדיברות "אל תגנוב, אל תרצח" זה לא נוגד את חוקי הדת, והתורה?! חוקי הדת והתורה נתנו לנו לפני 3000 שנה, זה הזמן להתאימם לעידן המודרני שבו "דרך ארץ קדמה לתורה".

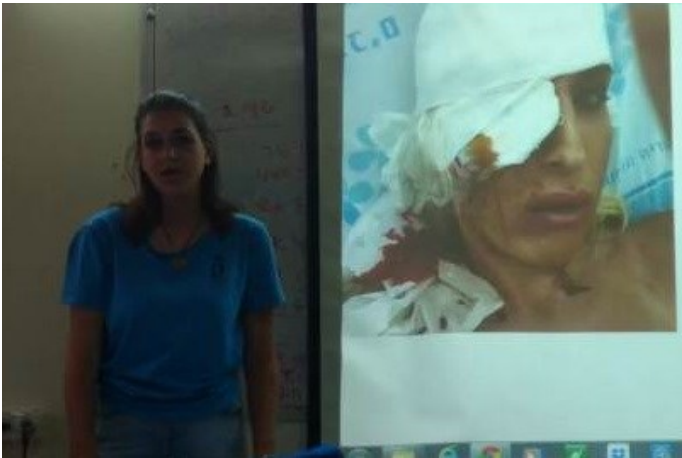
חבריי, מכירים את ברכות ימי ההולדת הנהדרות שמאחלים ומברכים "תישאר איך שאתה"? למען השם איפה אתם רואים שזה מתקיים?? איפה?! לדעתי רוצים שיהיו כמוהם ולא כמו שהם באמת.

חברי, דבר אחרון, אחרון חביב, צריך להעלות את הרף, להפנים ולהתכוון
באמת! איש באמונתו יחיה!! קהילת הלהט"ב מתקיימת בחושך מצרים, צריך
לשנות את זה! תחשבו על דבריי ותצאו לרחובות, תרימו את הטלפונים,
תתקשרו להורים, חברים, מכרים, תספרו להם, תגידו להם את מה
שאמרתי פה היום! באו נצא ונלחם! מקבלי ההחלטות מקווה שיפקחו עיניהם!!!

שיר אללוף- היחס לטרנסג'נדריות בחברה

בתאריך אחד במרץ 2014, בדרום תל-אביב הותקפה בברוטאליות אישה על-ידי אחד עשר לוחמי מג"ב עטויי מסכות. שמעתם על זה? לא? באמת?! בואו ואגיד לכם למה. אותה אישה הייתה טרנסג'נדרית.

המושג טרנסג'נדר מתייחס לקשת רחבה מאוד של זהויות, אבל מה שאתם באמת צריכים לדעת זה שמדובר באנשים שלא מרגישים בנוח, בלשון המעטה, עם המין שנולדו אתו.

בעשרים ושניים במאי השנה לפנות בוקר, ישבו טמירה ורוני לאכול בבית קפה בחיפה אחרי בילוי. ברגע שהתיישבו החלה קבוצת צעירים להקניט אותם בהערות טרנספוביות, "תסתמי, קוקסינל". מהר מאוד האלימות המילולית הפכה לאלימות פיזית. שולחנות, כיסאות ובקבוקים התעופפו באוויר. טמירה הובהלה לבית חולים ונזקקה לשלושה תפרים בפניה.

אלו רק שתי דוגמאות מתוך מקרים רבים מספור. בשנת 2012 תועדו 256 מקרי רצח! של טרנסים וטרנסיות ברחבי העולם. למה? אתם שואלים, רק כי העזו להיות הם עצמם.

לפי מחקר שנערך על-ידי ד"ר רותי גפן וד"ר אבישי שני, כמחצית מהטרנסג'נדים בישראל ספגו או יספגו אלימות פיזית עקב טרנספוביה. מלבד האלימות הפיזית, הקהילה הטרנסית סובלת גם מאפליה תעסוקתית, קשיים בדיוור, קשיי בירוקרטיה בקופות החולים ועוד. מרינה משל נפגעה מכיוון אחר. היא פוטרה ממשרתה כמורה לאחר 3 שנים על רקע זהותה המגדרית.

דוד בן-גוריון אמר בהכרזת העצמאות שמדינת ישראל "תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור ללא הבדלי דת, גזע ומין" ועכשיו אני שואלת, אם היא החליטה שהיא אישה, האין היא אישה? מי אנחנו שנקבע אחרת? האם בשנת 2015, במאה העשרים ואחת, נראה לכם מתקבל על הדעת שיקרו מקרים כאלה?

אני קוראת לכם לא לעבור לסדר היום לאחר מקרים של טרנספוביה ואלימות טרנספובית!

זכויות נשים בחברה

אמילי אלגיר - שוויון מגדרי עכשיו! בהתייחסות ל"תפקידי"

הגבר והאישה המסורתיים

"יש כאלו שמבינות את תפקידן של הנשים ואחרות שלא. נמשיך בדרך עם אלה שכן מבינות". כך אמר הנשיא הטורקי בכנס לזכויות נשים...אי אפשר להשוות בכלל בין המקום של הנשים למקום של הגברים, הנשיא טען...

האם גם אתם חושבים כך?!

נשים מקומן בבית, עם הילדים במטבח והגברים צריכים לפרנס. יש אנשים החולקים על דעה זו אך לצעיר יש יותר מדי שמסכימים. היום במזרח התיכון זה דבר מקובל, ככה זה צריך להיות, אבל ישנן נשים שלא נהנות מ"התפקיד" שלהן בעולם, אך הן לא יכולות לשנות את זה בגלל שזו הנורמה החברתית.

בנות! חלמתן על עסק? קריירה? חיים?! התחתנתן ונהייתן מנקות ומטפלות?! אתן אכן יכולות לשנות זאת! אני לא אוותר על החלומות שלי בגלל גבר שמאמין שכך צריכה להיות חלוקת התפקידים בבית!

אהבה? אהבה אתן אומרות?! זה מה שמחזיק אתכן בבית? אני לא אתאהב בגבר כי חשוב לי להיות אישה חזקה ועצמאית! אל תתאהבו בסוג כזה של גברים! שימו את עצמכן במקום הראשון בסדר העדיפויות.

גברים?! אתם רוצים אישה איכותית, בעלת דעה, קריירה, חכמה ואישה מאושרת?! היא תהיה מאושרת כשהחלומות שלה יתגשמו או לפחות כשהיא תנסה להגשים, ויש לה סיכוי כמו שאתם מנסים...

עובר כעס בגופי כשאני מבינה שלעולם לא כל הגברים יבינו זאת!

עובר זעם בגופי כשאני מבינה שלא כל הנשים ילחמו על זה!

כשיש שני פרחים אחד ליד השני אבל אחד מהם רוצה את השמש לעצמו כדי לפרוח ואז הוא מסתיר את האור לפרח שלידו וזה לא פורח... מהצד התמונה נראית יפה אבל גם עצובה...אם שני הפרחים ייהנו מאור השמש ביחד ויפרחו, אמנם לאט יותר אך ביחד- התמונה תיראה הרבה יותר יפה!

גברים! אל תהיו הפרחים שלוקחים לעצמם את השמש ופורחים לכם כשבצלכם יש אישה שיכולה לפרוח לידכם. אתם יכולים להיות מאושרים גם כשהנשים מאושרות.

קדימה בנות! בואו ביחד נשנה את המציאות העצובה הזאת! אנחנו צבא! צבא של נשים חזקות בעלות חלומות שרוצים לפרוץ! איך העולם יראה כשנעזור לפתח אותו יותר? אנחנו מדהימות בגידול ילדים, סדר, ניקיון, ארגון, אכפתיות וכוח אבל גם הגברים יכולים להיות כאלה אם הם ירצו. אנו לא רק ילדים, מטבח וניקיון! מעכשיו אנחנו גם קריירה, עצמאות, שוויון! ניקח את אור השמש ונפרח ביחד עם הפרחים שאנחנו בחרנו לפרוח איתם!

אלינור לוי- גם לך מגיע קרבי, אחותי!

שלום לכם אני אלינור לוי, נערה, בחורה, ובגדול אישה.

באתי לדבר על מה שמעצבן אותי כאישה.

בגלל היותי אישה באתי היום לומר לכם כמה זה מרגיז אותי שלא מקבלים נשים ליחידות מובחרות בצה"ל. אתם כנראה לא יודעים כמה זה פוגע שלא מקבלים אותנו רק בגלל שאנו נשים.

מרגיז אותי שמתייחסים אלינו כמעמד "הלא מוצלח", "השבריר"

כמו שיש לוחמים, מה עם לוחמות ביחידות...?

כל כך מעצבן אותי שאין שיווין בין המינים בצה"ל, למה אנחנו המין הנשי לא יכולות להתגייס ליחידות מובחרות? אומרים לנו שמשום שיש שם גברים אז זה יוצר מתח מיני...

יש דבר נוסף שמאוד מעצבן אותי שנשיא מדינת ישראל עזר ויצמן זלזל ביכולתן של הנשים ואמר את המשפט הבא לאליס מילר שהייתה מעוניינת להתקבל לקורס טייס "תשמעי מיידל'ע את ראית פעם גבר סורג גרביים?"

גם בתקופה הזו עדיין קיימים אנשים עם תפיסה שנשים צריכות להיות בבית ולשאת אותו כנטל על הכתפיים "העדינות" שלהן.

בואו נפסיק אם התפיסה הזאת! הרי נשים הוכיחו רבות שיש להן מוטיבציה וגם יכולת.

אני קוראת להפסיק את האפליה ארוכת השנים בין הנשים לגברים!

אני קוראת לכן הנשים בואו נשנה את התפיסה הזאת, בואו נשמיע את קולנו, בואו נעצור את האפליה וחוסר השוויון, בואו נשים סוף. אמרו מעט, ועשו הרבה!

אל תדחו למחר מה שאפשר לעשות היום בואו נשנה את התפיסה הזאת עוד היום!

גם נשים יכולות וגם הן מסוגלות! אל תסתכלו בקנקן, אלא על מה שיש בתוכו,
אל תסתכלו עלינו ותגידו הן שבירות והן לא טובות.

לנו יש הכוח ויש לנו גם הזכות, תתעוררו! אנחנו לא חיים בתקופה שלפני
הספירה אנחנו חיים בעידן שבו הכל אפשרי! אל תשפטו אותנו על-פי מין,
מראה, קול.

תסתכלו עלינו כאדם!

אני פונה אליכם המין הזכרי, תנו גם לנו מקום!
תנו גם לנו לפרוץ!

תאמינו בנו שגם אנחנו יכולות!

אחת בשביל כולם וכולן בשביל אחד!

ספיר נחמני- גברים, נשים מה ההבדל ביניכם?

חברים וחברות, ברצוני לשתף אתכם בסיטואציה שנתקלתי בה, ומשום מה היא ממש דיברה אלי, **כתוצאה מכך הייתי חייבת להגיב**. הנושא עליו אדבר היום הוא שוויון מגדרי והייתי רוצה לשמוע מה יש לכם להגיד בנושא – האם יש לאורך של המכנסיים שאנחנו לובשות קשר למיניות?

כשמדברים על נשים, התשובה של רובכם תהיה שכן. אבל כשאני לובשת מכנסיים קצרים אז אני לא עושה זאת במטרה למשוך את תשומת הלב של אף אחד, אלא אני בוחרת ללבוש את מה שמוצא חן בעיני!

כתבות רבות בתקופה האחרונה עוסקות בנושא זה. אנשים רואים את המכנסיים הקצרים כתופעה אופנתית, ודי בטוחים שיש הבדל בין גברים שלובשים מכנסיים קצרים מעל הברך, לבין נשים שהולכות עם מכנסיים קצרים כל כך קצר כך ש"חצי תחת בחוץ", באתי להגיד היום שאין הבדל!!!

מצד אחד, אפשר להבין אמירות כמו "את תפריעי לבנים להתרכז" ו"טרידו אותך מינית כשאת ככה לא צנועה" כי זה באמת מושך את העין ומסיט את תשומת הלב. אך אני לא מסכימה עם זה כי ההסתכלות שלי שונה מההסתכלות של הגברים. את המכנסונים אני רואה כמכנסיים רגילים, זה טבעי בעיני, לעומת גברים שבטוחים שאנו הבנות מנסות למשוך את תשומת הלב שלהם. זה שבחורה מתלבשת בצורה מסוימת לא מוריד מכבודה, והיא ראויה לקבל כבוד.

במחקר שערכה ד"ר אביגיל מור ממכללת תל-חי, נמצא שאחוז הנשים המתלבשות באופן חושפני ולא נפגעו מינית (אם יש דבר כזה עדיין) זהה לאחוז נפגעות תקיפה מינית שהתלבשו באופן חושפני. נתונים אלו מפריכים את המיתוס שנשים "מביאות" על עצמן את המקרים הללו.

בעיניי תמיד גברים יסתכלו עלינו, הנשים, בלבוש כזה או אחר. לעומת זאת, אני כאשה לא חושבת שגבר שלובש מכנסיים קצרים, מושך יותר תשומת לב או משדר משהו מיני יותר.

בשורה תחתונה, "בהתחשב בגברים" וכדי לא "להפריע להם להתרכז", הבנות מתבקשות להגיע עם מכנסיים ארוכים יותר. אך אתם, הגברים, לא אמורים לראות בחורה כמופקרת כאשר היא מגיעה בבגדים קצרים וזה בשום אופן לא מצדיק או יצדיק את האלימות המינית.

אני חושבת שכדי לפתור בעיה זו צריך לדבר על הנושא בבתי הספר ובכל מקום אפשרי אחר בכדי להכניס למודעות, כבר מגיל צעיר, שנשים אינן אשמות במחשבותיהם של הגברים ובטח שלא יכולות לשלוט בהן!

הודיה שם טוב- "כשאת אומרת לא..." די להפיכת הקורבן לאשמה באונס!

היום באתי לדבר על המשמעויות של כמה דברים שנשים עושות, על המשמעות הפשוטה ולא זו שמתפרשת אצל אנשים מסוימים.

מכירים את השיר, כשאת אומרת לא למה את מתכוונת? אנחנו מתכוונות ללא!

כשאנחנו לובשות שורט קצר – זו לא הזמנה לאונס!

כשאנחנו מתאפרות "בהגזמה" לדעתכם אבל זה מה שאנחנו אוהבות – זו לא הזמנה לאונס!

כשאנחנו לובשות מחשוף עמוק – זו לא הזמנה לאונס!

כשאנחנו רוצות לעשות בוטוקס או סיליקון כי לדעתנו זה יפה – זו לא הזמנה לאונס!

שום דבר אינו מצדיק אונס או הטרדה, כן, אלו מילים חזקות אבל זה המצב לצערנו.

שלומית הברון שעומדת בראש עמותת "אחת מתוך אחת" טוענת שהיום החוק נגד הטרדה מינית שהוא חוק טוב, לא מיושם כראוי. כל תלונה של אישה היא דרך חתחתים מייסרת, המנגנון מקשה עליה בכל דרך. וכך קורה שהחיילת מאי פאטל שבאה להתלונן בצה"ל מוצאת עצמה במרכז של מסע הכפשות מופרך. פאטל שהתלוננה כי מפקד גדוד צבר לשעבר לירן חג'בי הטריד אותה מינית כשהייתה תחת פיקודו, חשפה עצמה בדף הפייסבוק שלה. "יש מי שיבחר לזכור לו רק את הדרגות והעיטורים, אני זוכרת רק את המעשים הדוחים שביצע בי", היא כתבה.

בנוגע לעסקה שגובשה עם הפרקליטות, אמרה החיילת "לא חשבתי לא חשבתי שאגיע למצב בו אעבור אונס שני – והפעם אל מול מערכת אטומה"

"אני המומה" "את מבישה", מעיין פופלבסקי מנהלת עמוד "סוף לטרור הפמיניסטי" יצאה נגד הלבוש החשוף של מאי פאטל, כאילו היא אשמה במעשיו של מפקדה. אישה נגד אישה- לאן הגענו?! אבל לא על זה אדבר...

יש לנו זכויות! זכויות לעשות מה שאנחנו רוצות, להתנהג איך שאנחנו רוצות, להתלבש איך שאנחנו רוצות ולא לפחד לצאת מהבית, לא לפחד להסתובב ברחובות לבד, לא לפחד לעשות מה שטוב לנו כי מגיע לנו לחיות בשקט!

אם אתם רוצים לחיות בעולם טוב יותר תתעוררו!

אלו לא החיים שאנחנו רוצים! שכל אחד ואחת מכם יעבוד עם עצמו ויעשה סוף לטרור הזה וכך יהיה טוב יותר!

זכויות קהילת יוצאי אתיופיה

אושר מרציאנו-שוויון זכויות לקהילת יוצאי אתיופיה

קהל יקר, הנני עומדת כאן במעמד מרגש זה בכדי לנאום על אי שוויון צורם במדינתנו. זוהי שעה הרת גורל להדדיות ולאחוות רעים במדינה היקרה לנו שעמלנו רבות להקמתה.

אני רוצה לצטט חלק מהנאמר במגילת העצמאות "מדינה זו תהא פתוחה לעלייה יהודית מכל קצווי תבל ולקיבוץ גליות, תהא מושתת על פיתוח הארץ ועל יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין."

חבריי, האם אנו עומדים ביסודות מגילת העצמאות? האם אנו מאמצים את חזונם של נביאי ישראל? האם צבע עורי אמור להשפיע על עצם היותי אדם? האם מעתה נתחלק לשני מחנות- שחורים ולבנים? האם זה יוביל אותנו למדינה תרבותית שוחרת שוויון ושלווה בין כל אזרחיה?

אנו, שניצבים כאן רגע לפני כניסתנו לתקופת שירות המדינה, בין צבאי ובין לאומי, שהולכים לשרת את המדינה, חייבים ומחויבים לתת שוויון לכולם! כפי שחובותינו הינן זהות, כך גם אמורות להיות זכויותינו, ללא הבדל על רקע כלשהו וכל שכן על רקע צבא עורנו, בין אם שחור ובין אם לבן.

לסיום אצטט את גדול הנאמרים על זכויותיהם של השחורים באמריקה מרטין לותר קינג: "יש לי חלום שאומה זו תקום ותגשים את המשמעות האמתית של עיקרי אמונתה, שכל בני האדם נבראו שווים, שילדינו לעתיד יחיו במדינה שחרתה על דגלה את השוויון לכל תושביה."

חבריי, זה מתחיל בנו- בואו כולנו נעביר מסר אחיד וברור! כולנו שווים! כולנו בני עם אחד! בואו נאחד שורות ונשלב ידיים למען זכות זו! די לאפליה ולגזענות על רקע צבע עור או על כל רקע אחר! בואו נכבד כולנו כל אדם מעצם היותו אדם שנולד בצלם האל...

אושר חג'ג'-שוויון זכויות לקהילת יוצאי אתיופיה

היום באתי לדבר אתכם על חוסר השוויון כלפי העדה האתיופית. באתי לדבר

על חוסר התמיכה, הזלזול והשנאה כלפי העדה האתיופית. בזמן האחרון נחשפנו למהומות רבות בעקבות מקרי אלימות נגד יוצאי העדה האתיופית, המרכזי מבינם היה כאשר שוטר תקף חייל אתיופי במדים רק כי מעצם היותו שחור.

ייתכן מאוד שההורים של אותו חייל עלו לארץ ישראל במבצע משה, המבצע הראשון להעלאת יהודי אתיופיה לארץ בשנת 1985. במסגרת המבצע הגיעו ארצה כ-7000 עולים לאחר מסע רגלי קשה, ממושך ורצוף סכנות.

מדינת ישראל היא כבית מחסה לעם היהודי. לפי חוק השבות כל יהודי רשאי לעלות ארצה ולא משנה מהיכן הוא. ניתן להעיד כי כמעט כל מי שעלה ארצה חווה קשיי קליטה, כולם, גם אחינו האתיופים. אסור לנו לתת למה שקרה להורים שלנו, לסבים ולסבתות שלנו בארצות המוצא שלהם לחזור על עצמו במדינת ישראל. אסור לנו להפנות את חוסר השוויון שחווינו בעצמינו כלפי העדה האתיופית.

אל תתנו להיסטוריה לחזור על עצמה! במקרה ההוא, אותו שוטר במדינת ישראל אשר הפלה לרעה, הכה והשפיל חייל אתיופי, חייל אשר מגן על מדינת ישראל, לא רק עבר על החוק אלא הוא גם עבר על חוק המוסר הבסיסי.

אני אושר חג'ג', עומד כאן אתכם ומולכם. אנחנו נמצאים במאבק כנגד הגזענות וכנגד חוסר השוויון. אני קורא לכם להושיט יד לעזרה דרך חינוך ילדינו ודרך הרשתות החברתיות, האינטרנט, המדיה והפרסום ההמוני על מנת שבעתיד נצליח לשנות מצב מעוות זה.

שוויון מיעוטים בחברה

יאיר דאבוש- שוויון זכויות ללא הבדלי גזע, נטייה מינית, דת, צבע ומין

שלום רב לכל הנוכחים, כיף גדול לראות שכולכם הגעתם לנאום זה, הנאום שבו אדבר ואפעל למען זכויות אדם שמגיעות לכל אדם, אצטט לכם משפט שמוזכר בהכרזה האוניברסלית על זכויות האדם:

"אדם זכאי לזכויות ולחירויות שנקבעו בהכרזה זו ללא אפליה מטעמי: גזע, צבע, מין, שפה, דת, דעה פוליטית או דעה בנושאים אחרים שמקורם במוצא לאומי או חברתי, רכוש, לידה או מעמד אחר. יתרה מזאת לא יופלה אדם על בסיס מעמדה המדיני, סמכותה או על פי מעמדה הבינלאומי של המדינה או הארץ אליה הוא שייך. בין שהיא עצמאית ובין שהיא נטולת שלטון עצמי ובין שריבונותה מוגבלת."

לצערי, ולצער אנשים רבים החווים אפליה כזו או אחרת במדינתנו, מדינת ישראל ציטוט זה לא יוצא לפועל. אשתף אתכם במקרה לא נעים שראיתי לפני כשבוע בתחנה המרכזית באחת מהחנויות ממתקים.

אדם ממוצא ערבי ניגש למוכרת עם שקית ממתקים שמילא בכדי לשלם עבורה. אותה מוכרת השפילה אותו מול כל מי שנכח בחנות ודרשה בצעקות שיחזיר את הדברים למקום ושייצא מהחנות כי היא לא מתכוונת למכור לו. כששאל אותה למה ומה עשה, היא טענה שראתה שהוא הכניס דברים לכיס ושאלו על מה להתווכח שפשוט יצא.

הגזענות נמצאת במקומות רבים.

רק לאחרונה כתב מנהל היחסי ציבור במועדון ה"אולטרה סאונד" לעובדיו הודעה בוואצאפ "לא לענות לאבוטבולים (מזרחיים) ולשאר בני דודינו. נעשה סלקציה של נאצים." חברים, אנחנו בשנת 2015 ועדיין עושים את מה שעשו לנו בשואה.

אני פונה אליכם, הקהל שנמצא מולי, כל אחד ואחת מכם הוא נציג וזאת משום שכולנו שווים, אני נלחם עמכם למען הזכויות שלנו ושל השונים מאתנו, הילחמו איתי והפסיקו את האפליה. בואו נעצור את זה ביחד!!!

נועם תמוז- זכויות ערביי ישראל

"הגזענות בוערת בכל בן אדם שנולד בארץ ישראל, ככה מחנכים אותנו לחשוב ועד שלא נעשה משהו עם זה כלום לא יזוז פה. ואני הוא לא האיש שלו יקשיבו, גם אם יגיד את דבריו, אלא לכם היהודים, אשר כל כך נאורים בדעותיכם, אתם האנשים שלהם יקשיבו. אתה האנשים היכולים לעשות שינוי אם רק תגידו את דעותיכם בראש מורם, בגאווה עצמית ובאהבת חינו" את הקטע החריף הזה אמר חבר שלי שהוא בעצמו ערבי במדינת ישראל. בשניים עשר במאי 1992 דקר מחבל פלסטיני שני ילדים יהודיים, ליד שוק מחנה יהודה. לאחר האירוע דלק המון זועם אחרי המחבל. לבסוף נתפס המחבל בחניון. יריות נורו, המחבל שכב על הקרקע והמון הכה אותו נמרצות. עוברת אורח ראתה את המקרה, הצליחה להסתנן בין האנשים ולהגיע אל המחבל. היא גוננה עליו בגופה בעת שאנשים כינו אותה "אוהבת ערבים" הם בעטו בה, הכו אותה ואחד אף כיבה עליה סיגריה. תגובת עוברת האורח הייתה "אין בזכותנו לקבוע מי ימות או יחיה, את זה רק אלוהים קובע." את הסיפור הזה שמעתי בפעם הראשונה בחיי כשהייתי בפולין. אנחנו הנכדים והנינים של אלה אשר חוו את הזוועות הנוראיות, מקבלים לידנו סיפור שלא לכולם היה ברור כל כך איך הוא מתקשר לשואה. איני באה לעשות השוואות, אני רק רוצה לתפוס את תשומת לבכם לרגע, האם אנחנו, העם היהודי, אשר ידע כל-כך הרבה סבל בחייו, ואני מאמינה שעוד נדע בעתיד, האם לנו יש זכות לבוא ולדרוך על לאום שלהם בגלל היותו הוא? האם לנו יש הזכות בידיים לבחור מי ימות או מי יחיה? ואיך אנחנו, דווקא אנחנו, מחליטים לשפוט אדם על-פי לאומו ואף לקבוע מה צריך להיות גורלנו?

תקראו לי שמאלנית, תקראו לי שונאת יהודיים, תקראו לי אנטי ציונית. הדבר היחיד אשר אליו אני מנסה להגיע, הוא ליום שבו כולנו נוכל לחיות בשלום, בשוויון ובאהבה זה לזה. בלי לחשוב מיהו כל בן אדם, מאיפה הוא בא, באיזה שפה הוא מדבר, או מהם החגים שאותם הוא חוגג. אני מחכה ליום שבו נתייחס לאנשים בצורה שווה בגלל היותם בני אדם, בדיוק כמונו. אני תמיד משתמשת באמרה "מטעויות לומדים" אבל ברגע זה אני חושבת לעצמי, כמה טעויות עוד

אפשר לעשות? כמה אפשר לפגוע באנשים? וכמה אפשר לפגוע בעצמנו עד שנלמד? האם אנחנו מספיק עיוורים בכדי להבליג על הנזק שאנחנו גורמים? כיום הנזק שאנו גורמים הוא עדיין הפיך, אבל בעוד כמה שנים הוא כבר לא יהיה הפיך. לא יהיה אפשר לשנותו ואף אחד כבר לא יקשיב לנו ויסלח לנו על הטעויות שלנו. כיום יש מאות ואלפי ערבים אשר חווים גזענות בכל יום, כל הזמן: כשהם מנסים למצוא מקום עבודה, כשהם מסתובבים במקומות ציבוריים ואף קיימים מקומות שאינם מסכימים לשרת את ערביי ישראל. גם לערבים במדינת ישראל יש זכויות כמו לכל אזרח אחר פה: לקנות בית, ללמוד באוניברסיטה ואף לעבוד בעבודה מכבדת. אני יודעת אם שמתם לב, אבל הכבוד אותו אנחנו מקבלים מחלק מהערבים ואהבת החנם אשר מרעיפים עלינו הם דברים מדהימים שרוב היהודים הישראליים אינם חשבו בכלל להעניק לערביי ישראל. אני מאמינה בכל לבי שברגע שנחליט לקבל אותם נשמח על המעשה הזה. כי בסופו של דבר לפני שהם ערבים הם בני אדם. עם דעות משלהם, אהבות משלהם וחלומות משלהם. וכמו שלנו אזרחים יהודיים במדינת ישראל קיימת הזכות להביע את דעותינו, לחוות את אהבתנו ולהגשים את חלומותינו, גם לערבים עומדת זכות זו בתור אזרחי מדינת ישראל. הגזענות נמצאת בתוכנו, מהרגע שאנחנו נולדים ועד לרגע שבו אנחנו מתים. החברה מלמדת אותנו להיות גזעניים ואין אף בן אדם שיכול לומר על עצמו שהוא אינו גזען.

אני יודעת שלא אוכל לשנות בעצמי את העולם בין רגע, ואני גם לא חושבת שאוכל לשנותו לבדי. הדבר היחיד שאני יודעת הוא שאני לא רוצה להיות חלק מהדבר הזדוני הזה שנקרא גזענות!

מראה חיצוני- היחס לאדם השמן

קורל נהרי- אנשים שמנים

דמינו לעצמכם נערה יושבת על ספסל לתומה. עובר שבחור שדוף (רזה) עיניים שקועות ופירורים על שפמו (כנראה אכל עכשיו באגט). בעוד הנערה מותחת את זרועותיה לאחר אימון מפרך- כי החליטה לשנות את דרך חייה, ולנהל אורח חיים בריא המצריך התייחסות אחרת למצבה. אותו בחור, בצורה מזלזלת ופוגענית, עובר ומטיח ביקורת מלגלגת כלפי אותה נערה ואומר כלאחר-יד "תיזהרי לא לשבור ת'ספסל" והמשיך בדרכו בגיחוך.

הנערה נשארה עם המשפט המדהדד "שלא תשברי ת'ספסל" שהצליף בה שוב ושוב לנוכח חוסר רגישותו של אותו בחור המייצג חברה שלמה. אותה נערה נאבקת בתכתיבי החברה "המחייבים" אותה להתאים את עצמה כדי להרגיש מקובלת ושווה בין שווים.

מה דעתכם? האם אנשים שמנים שווים או שווים פחות?

שמי קורל וכפי שאתם רואים אני שמנה. אתם יודעים שהדבר הראשון שאנשים רואים בי זה שאני שמנה. הם שופטים אותנו, השמנים, על-פי הגודל ולא לפי מה אנחנו מוכנים לתרום לחברה ומה אנחנו חווים כשמנים. אנשים הם פרשנים לענייני האחר כאילו מדובר בהם. החברה מרשה לעצמה לומר דברי ביקורת, פוגעים ומעליבים וחושבים שבכך הם עושים מעשה ראוי, הם קוראים לזה "ביקורת בונה". הם חושבים שבכך הם מועילים לאדם השמן שמולם, שמעבר לפגיעה ולכאב הנפשי לא רואה שום דבר "בונה" בנאמר...

אני מודה ומתוודה שגם אני תוצר של חברה קלוקלת וכאשר אני רואה אדם שמן שונה או חריג אני מתייגת אותו וקוראת לו בשם כמו "מכוער", "רזה" וכיו"ב...הבנתי זאת כאשר בחור מצא חן בעיניי והתקרבנו, לאחר מספר שיחות הבנתי אני לא בשבילו, מפני שאני שמנה.

התחושה היא שאדם שמן הוא אדם לא ראוי. הגדרת השמן אינה "משקל" אלא המבטים שלכם, המבט של המוכרת שדחתה אותי עוד לפני שנכנסתי לחנות, החברה שלי לצרה שהשוותה את פיזור השומן שלי לעומת שלה, נהג המונית האקראי שעבר ניתוח לקיצור קיבה ומסביר לי שמאז שרזה הוא חי ומרגיש צורך לשתף אותי בחוויה שעבר בלי להתחשב ברגשות שלי, בלי לשאול האם דעתו חשובה לי...

כל זאת תוצר של החברה הישראלית, החברה השיפוטית המרשה לעצמה לומר בקול את מה שהיא חושבת. אנחנו האנשים השמנים, אנחנו אנשים רגילים, עם רגשות של עצב, צחוק ושמחה, עם רצון שהחברה תקבל אותנו כפי שאנחנו. ואני אומרת בואו נשנה את הדעה הרווחת על שמנים ונראה בהם בני אדם עם רצונות ומשאלות, ואם נצליח בקטן בקהילה שלנו, הלומדים, נוכל להשריש זאת בחברה הישראלית כולה.

לגליזציה של סמים קלים

אושר אזולאי- לגליזציה עכשיו!

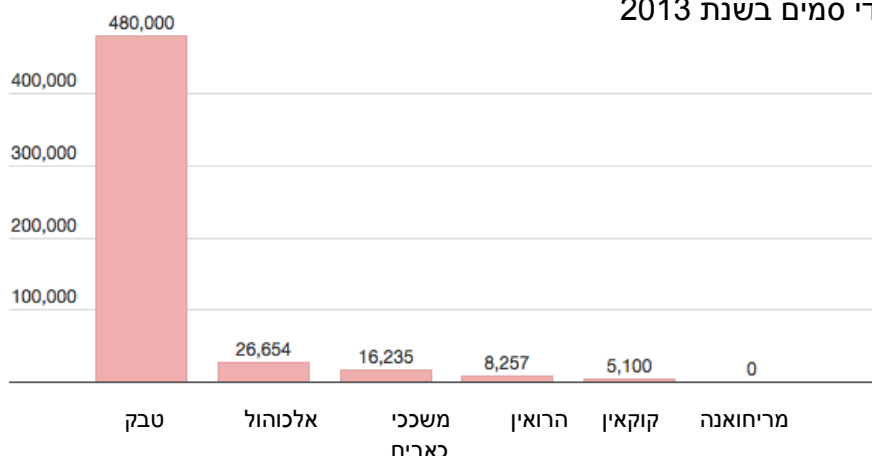
שלום לכם אזרחי ישראל!

רק לפני כמה חודשים התפרסם מחקר שבדק איזה סם מסוכן יותר, מריחואנה, אלכוהול או הרואין. התוצאות היממו רבים, שכן המחקר מצא שמריחואנה מסוכנת הרבה פחות מאלכוהול, מטבק ומכל סם אפשרי, למרות שהיא לא חוקית לשימוש.

פרופסור אהרון אי קארול טוען: "יש מדינות שבהן להיתפס עם מריחואנה זה הרבה יותר גרוע מאשר להיתפס עם אלכוהול", זו טעות להתעלם מהקשר בין אלכוהול לפשע. נתונים מראים שאלכוהול מעורב ב-40 אחוזים ממקרי הפשע בארה"ב, כולל במקרי אונס רבים.

צרכני הקנאביס משמיעים כבר שנים רבות קריאה להתרת המריחואנה ואישורה בחוק. המריחואנה, סם מסוכן בהגדרתה, אושרה בחוק לפני כשנה במדינות וושינגטון וקולורדו בארה"ב ומאז גרמה להרס וחורבן. הראיות שהצטברו עם השנים מוכיחות חד משמעית כי המריחואנה מסוכנת וכי גם שימוש חד פעמי בה עלול להרוס את חיי המשתמשים. להלן גרף המוכיח עד כמה קנאביס הוא "סם מסוכן":

נהרגים על ידי סמים בשנת 2013

כמובן שאני ציני כשאני אומר שזה סם מסוכן...

לדוגמה, "מחקר מצא: קנאביס מתקן נזקים הנגרמים משבץ מוחי."

קנאביס הוא לא סם מעבר! תאוריית "סם המעבר" הוא הרעיון לפיו חומרים מסוימים 'מובילים' לחומרים אחרים. הפרופסור לסוציולוגיה מרים בוארי, מאוניברסיטת בנטלי, אומרת ש"מריחואנה אינה 'שער' לסם אחר, באותו מובן שלהזמין מתאבן זה לא 'שער' לאכילת ארוחה", אחד מגיע לפני האחר, אבל הסיבה שאתה אוכל את שניהם היא שאתה כבר בתוך המסעדה."

אספר לכם מספר דברים עכשיו שיכניסו לכם מודעות למה הקנאביס אמור להיות חוקי...

האיסור על קנאביס גורם להרס חיים שלמים –

וזאת בין אם מדובר בנער שסחר בכמויות קטנות של מריחואנה ונשלח לבלות את רוב חייו הצעירים בבית הכלא, או בילד שנלקח מביתו ע"י הרשויות מפני שהוריו נתפסו מעשנים, או בנערים שקופצים לרעש פעמון הדלת בפחד שלא היה מבייש יהודי בפולין של 1943, כי המשטרה מטרידה כל אחד שמעז להרגיש קצת חופשי במדינה שלנו.

הקנאביס הוא בגדר פלא רפואי –

מחקרים מבוססים מכל האוניברסיטאות המובילות ברחבי העולם, מראים כי הקנאביס עוזר ותורם לטיפול בעשרות מחלות ותופעות רפואיות שונות, ואף מתפקד כתרופת מנע לתופעות אחרות.

הקנאביס אינו חומר מסוכן –

או כפי שנאמר על ידי השופט הפדרלי פרנסיס יונג: "מבחינה רפואית טהורה, הקנאביס בטוח יותר לשימוש מרוב המזון המעובד אשר אנו צורכים בכל יום. מעבר לכך, הקנאביס אינו קטלני גם בפוטנציה ואין שום אפשרות ריאלית של מוות או נזק ממנת יתר".

זה רק צמח –

תשכחו ממזרקים, כימיקלים, ורידים בולטים, קריז בלתי נשלט, או כל דבר שהמערכת ניסתה להחדיר בכם. הקנאביס, מעל הכול, הוא רק צמח שגדל פה בזכות משהו הרבה יותר גדול מאתנו, שהיה פה לפנינו ויהיה גם אחרינו. גם אם ביורוקרט כזה או אחר בחר להכניס אותו לאיזושהי רשימה, זה לא הופך אותו לשום דבר אחר מלבד צמח.

האיסור על קנאביס הוא בעיית הקנאביס האמתית. הוא מהווה מלחמה נגד העם, העולה בחיים, כסף ורכוש. אין לו סיבה טובה. ההיסטוריה מספרת לנו שכל האיסורים על קנאביס בעבר נכשלו באופן מחפיר. האיסור הנוכחי על הקנאביס איננו שונה.

הפחתתי המון מידע כי החלטתי להתמקד ולהראות לכם שהדבר המשמעותי ביותר הוא שקנאביס לא מסוכן! כפי שהראיתי לכם בגרף- 0 אחוז הרוגים משימוש במריחואנה...

טוב אז דיברתי ודיברתי ואתם הקשבתם, עכשיו הגיע הזמן לפעול על ידי פעולה אקטיבית, ואם נפיץ ברבים את ההבנה שקנאביס צריך להיות חוקי, כמובן שהשימוש בו יתאפשר בהגבלת גיל – 18 כמובן, נוכל ליצור תנועה חזקה וחיונית כנגד האיסור על הקנאביס, ונוכל לבסוף לבטל אותו והקנאביס יהיה חוקי.

זכויות הנוער העובד

ראם ואקי- הנוער לא עצל!

אני מלצר ותלמיד, אני נער בן 17 ושמי ראם.

דבריי ייצגו את כל בני הנוער העובד במדינת ישראל,

דבריי ייצגו את כל בני הנוער אשר אינם יכולים לנקוט עמדה במקום עבודתם,

בני הנוער הסובלים מהיחס של המעסיקים שמנצלים את בני הנוער התמימים

שבסך הכול רוצים להקל על הוריהם, ובמקרים חריגים לפרנס את

משפחותיהם.

380 אלף בני נוער עובדים במדינת ישראל!

380 אלף נערים תורמים לחברה היצרנית בישראל!

380 אלף נערים אשר עובדים תמורת פרוטה חודשית!

מספר הנערים העובדים בשחור הינו "לוט בערפל".

חברי למאבק רותם, עובד ב"שחור" באולם החלומי והמצליח בבאר שבע, חברי למאבק, שכל מה שביקש זה ארוחה אחת חמה במשמרתו, צריך לסבול מהרעב הצורם והיחס המדכא.

מעסיק יקר, "אל תחסום שור בדישו"! תן לעובדיך הנערים את היחס המגיע

להם! תן לעובדיך הנערים את כספם בזמן! הרווחה שלהם היא הרווח שלך!

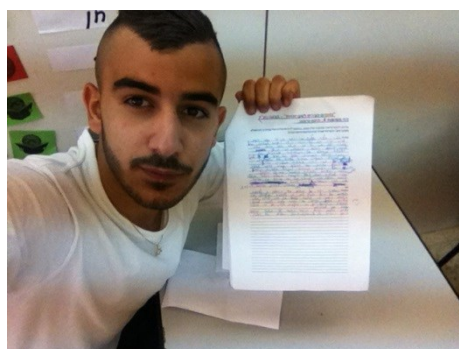
נערים ונערות יקרים, אני קורא לכם לפנות לארגוני העובדים בישראל! יש מי

שיקשיב לכם! יש מי שיגבה אתכם ואת זכויותיכם.

נערים ונערות יקרים, ביחד נשמור על מאבק

מכובד! ביחד נחזיר את זכויותינו! ביחד

נשלים את החסר!

טל בורה- לא עובדים בלי תנאים!

"הי אני עבדתי בשחור שנה וחצי והמעסיק אמר לי שאין בעיה. אחרי שנה וחצי שנתתי את כול כולי לעבודה, כולל עבודה בשעות נוספות בלי תשלום, בלי החזר נסיעות, יחס דוחה של המעסיק ועוד ועוד. יום אחד בלי להגיד המעסיק אומר לי שהוא לא צריך אותי יותר. הייתי חייב את הכסף כי אני גר בפנימייה וביקשתי פיצויים, אבל מאז הוא לא עונה לי ולא מתייחס. מה אני אמור לעשות? בבקשה עזרו לי. אני היום בן 17 אבל אני לא יודע מה לעשות."

זהו הוא סיפורו של בן נוער, אחד מתוך אלפי בני נוער בישראל, אשר סובלים משלילת זכויות סוציאליות, שכר נמוך, הלנת שכר ויחס מזוויע ומתעלל מצד המעסיקים כלפי בני הנוער העובדים.

כבן נוער עובד לשעבר, שגם נפל קורבן למעסיק, שלא אכף את זכויותי, שלא נתן לי את האפשרות לעבוד בצורה מכבדת. כבן נוער שעבד ברשת בתי קפה מצליחה ומשגשגת בבאר שבע, שהשתכר מטיפים משותפים, "שיטת גנבה" נפוצה כיום במקומות עבודה. כבן נוער אשר הוחתם על "חוזה קנסות" שאסר עלי לקיים את צרכי הבסיסיים, דבר כשלעצמו עבירה על החוק.

אני לא מוכן לעבוד בתנאים המשפילים האלה! אני אהיה נטל לחברה ולהורים ולא אתן יד להתנהלות דומה לזו מול בני נוער בעבודה.

עליכם להפנים שהמדינה מחייבת מבחינה חוקית כל בעל עסק לבטח את עובדיו, ולקיים את זכויותיו הבסיסיות במקום עבודתו. לצערנו פני השטח מראים נתונים אחרים.

כיום 33% מבני הנוער לא מבוטחים במקום עבודתם, אם עובד מועד ושובר את רגלו, או עובדת מטבח השתמשה בסכין ונחתכה ממנו, הם לא מבוטחים!!

נערים לא חושבים על הדברים האלה, אנחנו צריכים "מבוגר אחראי" שיחשוב בשבילנו על הדברים הללו, אנו לא נוער עצל, שמסרב לעבוד, נהפוך הוא! הזכויות הן מינימליות וגם אותן שוללים מאתנו.

אני קורא לכל בני הנוער העובדים לא לשתף פעולה עם המצב הקיים, להפך!
לפעול נגדו, אני בטוח שאנו גוף מספיק גדול וחזק ושנאנחנו יכולים להוביל לשינוי
משמעותי, אנו מחויבים לקחת חלק במאבק למען הזכויות שלנו ולעקור יחד את
שורש הבעיה.

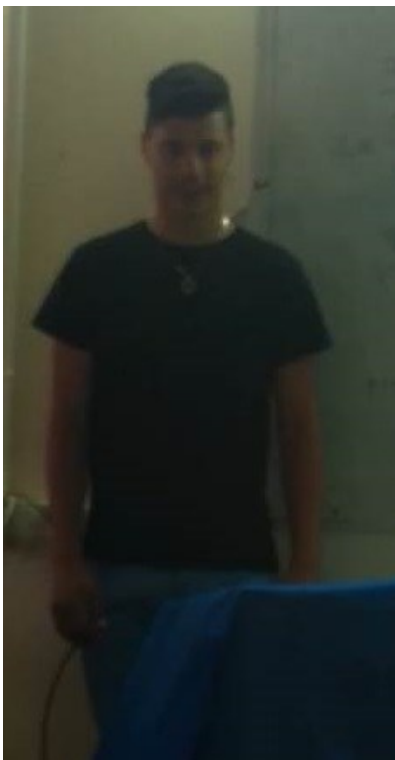

עידן כהן- נערות ונערים, האם אתם מכירים את החוקים?

תארו לכם תלמיד בכיתה ד', שהתחיל לעבוד במסעדה בתום יום הלימודים. במסעדה הילד מלצר, שטף כלים, חתך ירקות ופירות, ניקה שולחנות ושטף את הרצפה. יום העבודה הרגיל היה עד 23:00 ולעתים עד חצות! השכר שהילד קיבל היה מתחת לשכר המינימום המקובל כיום במדינה, אבל נו מה קרה, הוא בסך הכול ילד... כדי להגיע הביתה הילד הלך לבד כ-40 דקות וישן כ-5 שעות וקם להתחיל להתארגן לקראת יום הלימודים.

מה הייתם עושים אם זה היה ילדכם או אחיכם הקטן?

הילד הזה הוא אני. אני בחרתי לעבוד כי בחרתי לפרנס את עצמי.

אני בעד שנערים אחרים יצאו לעבוד- בלי שהמעסיק ינצל אותם. על הנערים לקבל את הזכויות המגיעות להם! ואני שואף למגר תופעה נפשעת זו של ניצול בני נוער בעבודתם!

האם אתם יודעים שמגיע לכם כ-18 ש לשעה עד גיל 16?

האם אתם יודעים שמגיע לכם כ-20 ש לשעה עד גיל 17?

האם אתם יודעים שמגיע לכם כ-22 ש לשעה עד גיל 18?

האם אתם יודעים שלאחר 6 שעות עבודה אתם זכאים להפסקה של 45 דקות כדי לאכול ולנוח?

האם אתם יודעים שמגיע לכם החזר נסיעות בשווי של כ-25 שקלים ליום עבודה?

אם מצאתם את עצמכם משיבים לכל השאלות הללו בשלילה, אתם מאפשרים
למעבידים לנצל אתכם!

יש לי חזון, שכולנו בני הנוער נדע את זכויותינו וכך נדע גם להתעקש עליהן בכל
מקום עבודה שבו נעבוד. האחריות היא לא רק עלינו היא גם על משרד הכלכלה
שאחראי לאכוף את חוקי העבודה. אך אל לנו לחכות שמישהו ידאג לנו! לסיום
אני פונה אליכם מורים יקרים, אנא עזרו לנו לפעול כדי להכניס את לימוד
הזכויות הללו לתכנית הלימודים על מנת שכל נערה ונער יוכלו לעמוד על
זכויותיהם.

הכוח בידינו- ביחד נוכל לנצח!

אושר איולקר- הנוער של היום הוא העתיד של המחר

היום אני לא אדבר אתכם על הבעיות המוכרות שקורות במדינה שלנו אני אדבר אתכם על בעיה חמורה אך לא מדוברת, על עוגמת הנפש שנגרמת לנו לבני הנוער בעבודה.

גם לנו בני הנוער מגיעות הזכויות בעבודה אז למה אנחנו לא מקבלים את מה שמגיע לנו?!

אנשים רבים זלזלו, מזלזלים ויזלזלו בזה.

אולי היום אנחנו בני נוער אך מחר אנחנו העתיד של המדינה הזאת!

בני נוער לא מודעים לזכויות שלהם ולחובות של המעסיקים שלהם וכאן מתחילה הבעיה!

לכל אדם יש הזכות לתשלום צודק והוגן! לכל אדם יש הזכות לעבודה, לבחירה חופשית של עבודתו ולתנאי עבודה הוגנים!

בני נוער המשתלבים בשוק העבודה זכאים להגנות ולהטבות הקבועות בחוק!

בני נוער דעו את החובות והזכויות שלכם בעבודה!

כל אחד יוצא לעבוד מסיבותיו הוא. יש מי שרוצה להגדיל את דמי הכיס שלו. יש מי שרוצה להיות עצמאי ויש מי שחייב לעזור לפרנסת משפחתו. מעל 60% מבני הנוער עובדים למחייתם ועדין בעלי העסקים ממשיכים לגזול את זמנם מהפסקות ולגזול את כספם משכר המינימום. בשנת- 2012 האחוז הגבוה ביותר של תיקי החקירה שנפתחו היו על תלונות בני נוער בעקבות ניצול בעבודה כמו הלנת שכר, אי תשלום שכר מינימום ואי מתן זכויות

סוציאליות. אז אני שואל, למה למבוגרים מגיעות הזכויות ולנו בני הנוער לא?

אני אמשיך להיאבק בכדי לקבל את מה שמגיע לנו, הדבר הבסיסי שנקרא
זכויות, כגון שכר מינימום, תשלום הנסיעות לעבודה, תשלום עבור ימי הכנה
ועוד.

אני קורא לכם חבריי בני הנוער, ולכל מי שהנושא מדבר אליו, לצאת איתי
למאבק מוצדק- המאבק על זכויותינו!

עדיאל עובד- בסך הכול רוצים לעבוד- בכבוד!

שלום, שמי עדיאל ואני באתי לנאום לכם על זכויות בני נוער בעבודה. אנו מבקשים לדאוג לתנאים טובים לנוער הצעיר שיוצא לעבודה. זכויותינו חשובות לנו מאוד וזה יעודד אותנו להשקיע יותר בעבודה.

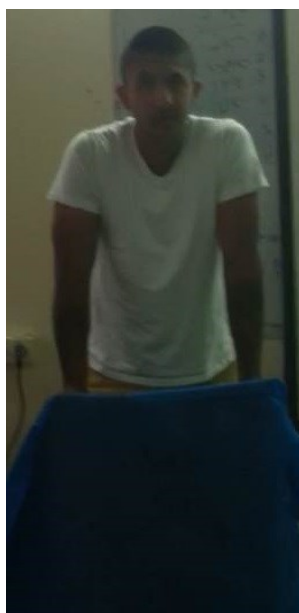
לא יתכן שאנו בני הנוער יוצאים לעבוד במקומות כמו מסעדות ואולמות ולא משלמים לנו שכר מינימום המגיע לנו ויגידו לנו שהשכר שלנו הוא הטיפים. כשאנו אמורים להגיע למקום העבודה כשאין תחבורה ציבורית המגיעה לשם, המנהלים אמורים לדאוג לנו להסעות הלך-חזור כדי לא לעלות לטרמפים ולא להטריח את ההורים שלנו בנסיעות, לדאוג לנו לשעות עבודה סבירות ולא להעמיס עלינו שעות עבודה נוספות יותר ממה שאנו מסוגלים בגילנו, לדאוג להפסקות בכדי שנוכל לצאת לאכול, לשירותים וכמובן בלי לנצל את המצב יותר מדי...

ולסיום זכרו שמאחורי כל נער ונערה מסתתר ילד וילדה שזקוק לדמי כיס כדי שיעביר את הזמן בדברים טובים ולא ברחובות ובמועדונים וכמובן שלא עם שתיה חריפה ואלימות. אנו מבטיחים לעשות את עבודתנו כראוי!

מנהלים, מעסיקים יקרים! תנו לנו להרגיש שאנו לא מנוצלים, תודה!

יאני ווסלובניקובה- עובדים תחת ניצול

שלום לכל הנוכחים, אני שמח ורואה תמיכה בהגעתכם. אני עומד כאן אתכם בני הנוער ולמען כל נערה שעבד, עובד ויעבוד למען פרנסתו, ולעתים למען פרנסת משפחתו, אני עומד כאן למען זכויות העבודה שלנו.

זאת תופעה חמורה, תופעה נצלנית ולא הוגנת, תופעה שבה לוקחים לנו את מה ששייך לי, לך ולך- הזכויות שלנו. ישנם בארץ אלפי בני נוער העובדים בניגוד לחוק, תחת ניצול. אני מאמין שחלקם נמצאים כאן בינינו. אפילו אני בעצמי, הנער שעומד כאן אתכם, והעובד שבא לפקוח את עיני המעסיקים המנצלים, אומר לכם שגם אני נוצלתי.

אני ילד ממשפחה שנמצאת במצוקה כלכלית קשה. ילד לאם חד-הורית שלא יכולה לעבוד ואח לתלמיד שרק טעם לראשונה את בית הספר. מתוך המצוקה שלנו, כמו נערים וילדים רבים בישראל, נאלצתי לעבוד בעבודה פיזית קשה כדי לתמוך בהוצאות הכלכליות של המשפחה.

ניגשתי והכרתי את הצדדים המכוערים של התעשוקה הישראלית לנוער. כילד שלא הכיר את זכויותיו נוצלתי לרעה, עבדתי לעתים בהיקף של 18-20 שעות ביממה, השכר שקיבלתי תמורת זאת היה מגוחך! ספגתי השפלות מצד המעסיק שלי כאשר התלוננתי על עייפות או כשלא עבדתי לטעמו...

חוסר הידע של בני נוער לגבי הזכויות שלהם לא פוטר את המעסיק מחובתו, חובתו לתת לנו את זכויותינו. אני פונה אליכם ואומר, מגיע לנו להתפרנס בכבוד, זאת זכות בסיסית של כל אדם, זכותנו לעבוד וחובתנו לדרוש את זכויותינו בכל מקום עבודה. עבדו למען הזכויות שלנו, עבדו למען הצמיחה שלנו, אנחנו דור העתיד!

ברנקו וייס בית אריאל

באר שבע

תשע"ה

